

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Grundstigningsskyld.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 211, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2385).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Rasmussen Flemløse): Udvalget angaaende det foreliggende Lovforslag har ikke kunnet afgive enig Indstilling om Lovforslagets Affattelse til dette høje Ting. Et Flertal af Udvalgets Medlemmer, bestaaende af Venstres, Socialdemokratiets og det radikale Partis Medlemmer, har givet Tilslutning til det i den foreliggende Betænkning af Indenrigsministeren paa Finansministerens Vegne stillede Ændringsforslag, hvorved Lovforslaget paa forskellige Punkter faar en Affattelse afvigende fra den, hvori det forelagdes den 6. Oktober. Flertallet indstiller Lovforslaget til Vedtagelse i Tinget som foreslaaet i Betænkningen. Et Mindretal, det konservative Folkepartis Medlemmer af Udvalget, indstiller Lovforslaget til Forkastelse, og Mindretallet har motiveret sin Stilling i Betænkningen.

Jeg skal tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til det stillede Ændringsforslag.

Efter de i Forslaget indeholdte Regler svares der som Hovedregel fra næste almindelige Vurdering til Grundskyld, altsaa 1937, en Grundstigningsskyld paa 2 pCt. om Aaret, 20 $\frac{0}{100}$; til Sammenligning skal anføres, at den kommunale Grundstigningsskyldpromille efter Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 er fastsat til indtil 10 $\frac{0}{100}$. Jeg finder i denne Forbindelse Anledning til at gøre opmærksom paa, at Forslag om den kommunale Grundstigningsskylds Bortfald fra Udgangen af indeværende Vurderingsperiode som bekendt er vedtaget i Gaar i det høje Folketing og nu behandlet ved første Behandling her i Tinget, samt at Forudsætningen for Vedtagelsen af det foreliggende Forslag selvfølgelig er, at det førnævnte Forslag vedtages.

Efter Regelen i § 7 hæfter Grundstigningsskylden paa de paagældende Ejendomme i deres Helhed, svares af Ejeren og

indbetales til Statskassen sammen med Skatten til Staten paa fast Ejendom, det vil for Landets Vedkommende sige til Amtstuen.

Af den i hver Kommune opkrævede Grundstigningsskyld tilfalder der Kommunen Halvdelen, dog højst $\frac{1}{5}$ af Kommunens ordinære Udgifter i det sidste Regnskabsaar. Det tør vel være tvivlsomt, om den sidste Bestemmelse, § 17, i det hele taget vil faa praktisk Betydning.

Grundstigningsskylden beregnes af Forskellen mellem Grundværdien og Grundbeløbet. Er f. Eks. en Ejendoms Grundværdi i 1937 12 000 Kr. og Grundbeløbet 10 000 Kr., svares der i halvaarlig Grundstigningsskyld 2 pCt. af 1 000 Kr., altsaa 20 Kr. halvaarlig.

En Ejendoms Grundbeløb udfindes efter Reglerne i Forslagets §§ 2, 3 og 4. Disse Regler gaar i Hovedtrækkene ud paa, at Grundbeløbet er Grundværdien pr. 1. Januar 1932 med visse Tillæg. Disse Tillæg findes i Forslagets § 4. Det første er en Konjunkturmargen, om man saa maa sige, idet det bestemmes, at efter hver almindelig Vurdering foretages en Opgørelse af den Procent, hvorved Grundværdien af samtlige Ejendomme i hele Landet overstiger Ejendommenes samlede Grundværdi ved Vurderingen pr. 1. Januar 1932; i Tiden indtil næste almindelige Vurdering gives der hver Ejendom et Tillæg til Ejendommens Grundbeløb med den opgjorte Stigningsprocent, afrundet nedad til nærmeste hele Tal; overstiger den nævnte Stigningsprocent 10, vil der dog kun for hver fulde 2 pCt. derudover være at lægge yderligere 1 pCt. til Grundbeløbet. Det andet Tillæg — jeg kunde kalde det en Fejlvurderingsmargen — er givet i den følgende Bestemmelse: herudover, altsaa udover Konjunkturmargenen, gives der efter hver Vurdering af en Ejendom, og indtil ny Vurdering af Ejendommen finder Sted, et Tillæg til Ejendommens Grundbeløb paa 10 pCt. af den ved denne Vurdering ansatte Grundværdi, dog for Ejendomme eller Arealer, hvis Grundværdi overstiger 40 Kr. pr. Kvadratmeter, af det overstigende Beløb 5 pCt. og i det hele højst 20 Kr. pr. Kvadratmeter vurderet Areal.

Til Belysning af disse Bestemmelser skal jeg tillade mig at anføre følgende Eksempel: Forudsættes det, at den samlede Grundværdi for samtlige Ejendomme i Landet i 1937 stiger med 12 pCt., og at en vilkaarlig Ejendoms Grundværdi, der i 1932 var 100 000 Kr., i 1937 stiger til 125 000 Kr., saa vil Grundbeløbet for denne Ejendom være: først Grundværdien pr. 1. Januar 1932 100 000 Kr., dernæst Konjunktur-